

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน แตร (Shehnai เซนาอี - เครื่องดนตรีที่มีการบรรเลงในเทศกาลแห่งความสุขเป็นพิเศษ) ของความสุขในเวลานี้ควรที่จะบรรเลงในหัวใจของคุณเพราะพ่อได้มาเพื่อที่จะวางมือของท่านในมือของคุณ และพาคุณกลับไปกับท่าน วันเวลาของคุณสุขของคุณนั้นกำลังจะมาถึงแล้ว

คำถาม: เวลาที่ต้นอ่อนของต้นไม้ใหม่กำลังมีการเพาะหว่าน ลูกควรที่จะระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งใด?

คำตอบ: พายุมากมายจะมาที่ต้นไม้ใหม่ พายุเหล่านั้นจะมา ดอกไม้และผลไม้ทั้งหมดจะร่วงหล่น ที่นี้ด้วยต้นอ่อนของต้นไม้ใหม่ที่กำลังมีการเพาะหว่านนั้นก็จะถูกเขย่าด้วยกำลังแรงอย่างมากโดยมายา พายุมากมายกำลังจะมา มายาทำให้สติปัญญาของคุณมีการสงสัย หากไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของคุณ คุณจะเหี่ยวเฉาและสอปลก เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: ลูกๆ ในการที่จะปลอดภัยจากมายาเอาลูกปิดใส่ไว้ในปากของคุณ นั่นคือทำธุรกิจของคุณๆ และเฝ้าแต่มีพ่อไว้ในสติปัญญาของคุณ สิ่งนี้ต้องการความเพียรพยายาม

เพลง: ขอคารวะต่อชีวา

โอมชานติ ลูกมีศรัทธาที่ยิ่งใหญ่ว่าบาบาจะมาเพื่อสร้างโลกใหม่และเพื่อชำระพวกเราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าโลกนั้นไม่คงอยู่ และพ่อมาและสร้างโลก ลูกเรียกหาพ่อให้มาและชำระลูกทั้งหมดเพราะลูกนั้นไม่บริสุทธิ์ ถึงอย่างไรโลกนั้นก็คงอยู่ ท่านทำให้โลกเก่าแก่นั้นกลับมาใหม่ ความรู้นี้เป็นไปสำหรับมนุษย์ไม่ได้เป็นไปสำหรับสัตว์ เพราะมนุษย์ศึกษาเล่าเรียนและได้รับสถานภาพ เวลานี้เครื่องประกอบที่เป็นเหตุแห่งความทุกข์คือทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายและศาสนาทางร่างกาย พ่อได้เปลี่ยนเครื่องประกอบของความทุกข์นี้ให้กลายเป็นความสุขและเหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า พ่อทำให้ดินแดนแห่งความทุกข์นี้กลายเป็นดินแดนแห่งความสุข พ่อคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข แตรแห่งความสุขควรจะมีการบรรเลงอยู่ในลูกในเวลานี้ เพราะวันเวลาแห่งความสุขของคุณกำลังจะมายู่เบื้องหน้าลูก ลูกรู้ว่าลูกได้พบปะกับพ่อหลังจากหนึ่งวงจร ไม่สามารถมีใครพูดเช่นนี้ถึงผู้ใดอื่นได้ พระเจ้ามาเพื่อประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสแก่ผู้ทำบักดี พ่อได้วางมือของพ่อไว้ในมือของคุณและพาคุณกลับไปกับพ่อ ไม่ใช่ว่าพ่อพาคุณไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและทิ้งลูกไว้ที่นั่น ไม่เลย ความพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ลูกไปโดยอัตโนมัติและมีประสบการณ์ของผลรางวัลของลูกที่นั่น เมื่อลูกอธิบายแก่ผู้อื่นมากเพียงไรละครก็จะเฝ้าแต่มั่นคงสำหรับพวกเขามากยิ่งขึ้นตามนั้น เมื่อผู้คนได้เห็นละคร(ภาพยนตร์) ก็จะคงอยู่อย่างชัดเจนอย่างยิ่งสำหรับพวกเขาเป็นเวลาสองสามวัน ดังนั้นด้วยสิ่งนี้ได้อยู่อย่างมั่นคงสำหรับลูกเพราะนี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกมีละครตั้งแต่ยุคทองจนถึงเวลานี้ในสติปัญญาของคุณ เมื่อลูกไปที่ศูนย์ก็ได้มีการเตือนลูกและดังนั้นลูกจึงจำสิ่งนี้ แม้แต่ขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี่ลูกก็จดจำว่าโลกนั้นคือละครที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามนี่คือประเด็นของเพียง 1 วินาที เมื่อได้มีการอธิบายแล้วละครก็เข้าไปสู่สติปัญญาของคุณอย่างรวดเร็ว ลูกรู้ว่าใครมาและก่อตั้งละคร(ศาสนา) การจดจำโลกที่ไม่มีตัวตนเป็นประเด็นของเพียง 1 วินาทีด้วย อันดับที่ 2 คือ อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ที่นั่นด้วยไม่ใช่เรื่องใหญ่เพราะเพียง บรรพชาวิษณุและซางก้าเท่านั้นที่ลูกแสดงไว้ที่นั่น สิ่งนั้นก็จะเข้าไปสู่สติปัญญาของคุณอย่างรวดเร็วเช่นกัน และแล้วก็จะกลายเป็นโลกที่มีตัวตน วงจรของ 4 ยุคก็รวมตัวอยู่ในสิ่งนั้น นี่คือการสร้างของพ่อ ไม่ใช่ว่าลูกจดจำสวรรค์เท่านั้นไม่เลย สติปัญญาของคุณมีความลับของละครตั้งแต่สวรรค์จนถึงสิ้นสุดยุคเหล็ก ดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกทั้งหมดควรที่จะมีรูปภาพเหล่านี้ของต้นไม้และวงจรในบ้านของคุณ และแล้วลูกควรที่จะอธิบายแก่ใครก็ได้ที่มา ลูกต้องมีความเมตตาและเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ สิ่งเหล่านี้เรียกได้ว่าเป็นเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย เป็นในเวลานี้ที่ลูกกลับมาบังคับในอนาคต พ่อตัวท่านเวลาที่พูดว่าสิ่งที่คุณได้เคยศึกษาและได้ยินมาจนกระทั่งเวลานี้ เมื่อผู้คนตายเขาก็ลืมทุกสิ่ง ดังนั้น ที่นี้ด้วยลูกตายขณะมีชีวิต พ่อพูดว่า จดจำสิ่งที่พ่อบอกคุณเกี่ยวกับโลกใหม่เท่านั้น เวลานี้เรากำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะและกำลังรับฟังเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะจากเจ้าแห่งความเป็นอมตะ เมื่อใครบางคนถามลูกว่าเมื่อไหร่ดินแดนของความตายเริ่มต้น บอกพวกเขาว่าเริ่มต้นขึ้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้น เมื่อไหร่ที่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะเริ่มต้น สิ่งนั้นเริ่มต้นเมื่ออาณาจักรของรามเริ่มต้น เครื่องประกอบของบักดีได้กระจายออกไปเหมือนต้นไม้ที่ขยายออกไป ต้นอ่อนของต้นไม้ใหม่กำลังมีการเพาะหว่านในเวลานี้ ดังนั้นเพียงแต่มองดูว่าต้นไม้ใหม่มีประสบการณ์ของพายุของมายามากมายเพียงไร เมื่อพายุมาทำให้ไปที่สวนและมองดูว่าดอกไม้ผลไม้ได้ร่วงหล่นไปมากเพียงไร เพียงไม่กี่ชีวิตเท่านั้นที่อยู่อย่างปลอดภัย เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ เมื่อมีพายุของมายาลูกก็เหี่ยวเฉาเพราะไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา บ้างแม้กระทั่งล้มลงไป มีเกมของหะตัมไตที่ซึ่งพวกเขาได้ใส่ลูกปิดไว้ในปากของพวกเขา หากลูกมีบา

บาไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกจะไม่ถูกกระทบจากมายา บาบาก็ได้บอกลูกไม่ให้ทำธุรกิจ ฯลฯ ขณะที่ทำธุรกิจของลูกจดจำพอ สิ่งนี้อาศัยความพยายาม ไม่ได้เป็นเรื่องเล็กๆ ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร! เมื่อใครบางคนประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรที่มีขีดจำกัดเขาต้องทำความพยายามอย่างมากมาย อย่างไรก็ตาม ที่นี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของยุคทอง ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกต้องทำความพยายาม พระเจ้านั้นเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ไม่ใช่จานี้จันนั้นฮา (ผู้ที่ล่วงรู้ทุกสิ่งภายในแต่ละคน) เจนนีจันนั้นฮฮาหมายถึงผู้อ่านความคิด นั่นคือใครบางคนที่ล่วงรู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในลูกแต่ละคน ในความเป็นจริงนั้นก็เป็พลังอิทธิฤทธิ์ด้วย ไม่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลใดจากสิ่งนั้น หากลูกกำลังแฉวนกลับหัวและแล้วก็ไม่ได้มาซึ่งสิ่งใดในนั้นเช่นกัน ทุกวันนี้ผู้คนแม่เดินลุยไฟ เคยมีชานยาสซีที่เดินลุยไฟ พวกเขาเคยได้ยินว่าสิดานั้นต้องเดินลุยไฟและดังนั้นพวกเขาจึงทำเช่นนั้นด้วย ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องเล่า พวกเขาพูดว่าคัมภีร์นั้นคงอยู่ตลอดไปตั้งแต่เมื่อใด ไม่ได้มีวันที่สำหรับสิ่งเหล่านั้น มีวันที่สำหรับศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดและลูกสามารถที่จะคำนวณสิ่งเหล่านั้นได้ ยกตัวอย่างพวกเขาพูดว่า 3000ปีก่อนหน้าพระคริสต์ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าจะอะไรอยู่ในสวรรค์ ลูกมีความลับของต้นไม้ในสติปัญญาลูก ลูกสามารถพูดเกี่ยวกับการวางรากฐานของต้นไม้และแล้วต้นไม้ที่เติบโตขึ้นอย่างไร เมื่อได้มีการจัดแก่นดอกไม้มักมีการวางดอกไม้ไว้ที่บนสุด เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ ก่อนอื่นใดก็มีลำต้นของศาสนาเทพและแล้วศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดก็ปรากฏออกมาจากลำต้น นั่นคือพวกเขาได้แสดงดอกไม้ของผู้อื่นเหล่านั้น เพียงแต่คิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น: เมื่อศาสนาทั้งหมดคงอยู่ก็เคยเป็นเหมือนกับสวนดอกไม้ สภาพของการตกลงมานั้นเกิดขึ้นภายหลัง นั่นคือก่อนอื่นเป็นยุคทองและแล้วเป็นยุคเงินและแล้วก็เป็ยุคทองแดงและเวลานี้ลูกอยู่ในยุคเหล็ก ลูกควรจะมีการศึกษาเล่าเรียนในสติปัญญาของลูก พอที่เต็มไปด้วยความรู้หนึ่งที่และให้ความรู้ที่สมบูรณ์ของต้นไม้และละครแก่ลูก เหตุนี้เองพระเจ้าจึงเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นเมล็ด ท่านคือเมล็ดต้นไม้โลกมนุษย์และท่านอาศัยอยู่เบื้องบน โลกที่ไม่มีตัวตนของดวงวิญญาณเรียกว่าเป็นบราห์มันด์ พรหมโลกที่ซึ่งดวงวิญญาณรูปโซอาศัยอยู่ ลูกแม้กระทั่งได้นิमितของดวงวิญญาณในรูปของจุด เมื่อหิ้งห้อยทั้งหมดโอบยิบไปพร้อมกันหิ้งห้อยนั้นก็เปล่งประกายแต่แสงนั้นก็ยังคงน้อยกว่า ดังนั้นดวงวิญญาณทั้งหมดก็จะโอบยิบไปด้วยกันด้วย จุดที่สุดแสนเล็กเช่นนั้นมีบทบาทของ 84ชาติเกิดบันทึกไว้ภายใน บาบานั้นได้ให้นิमितของทั้งละครที่ซึ่งดวงวิญญาณเป็นนักแสดง แล้วกระนั้นนักแสดงก็ไม่ได้รู้เกี่ยวกับละครนี้ ก่อนอื่นลูกต้องจดจำบาบาและแล้วก็ความรู้ ความรู้ของ 1 วินาทีนั้นเรียบง่ายมาก อย่างไรก็ตามเมื่อไหร่ที่ความรู้นั้นเริ่มต้น เป็นเพราะลูกลืมจึงต้องเข้าไปสู่การขยายตัว มีอุปสรรคมากมายของมายา มีแม้กระทั่งความเจ็บป่วยทางร่างกาย ก่อนหน้านั้นลูกจะไม่เคยเป็นไข้แต่หากหลังจากได้เข้ามาสู่ความรู้ลูกเป็นไข้ลูกก็มีความสงสัย เพราะลูกคิดว่าหลังจากเข้ามาสู่ความรู้พันธะทั้งหมดของลูกควรจะจบสิ้น อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่า: โรคภัยเหล่านั้นจะมาร้อยรุมแรงมากยิ่งขึ้น ลูกต้องสะสางบัญญัติกรรมของลูก ผู้คนในบัดดีส์วมแหวนนพเก้า พวกเขามีเพชรพลอยที่มีค่ามากที่กึ่งกลางล้อมรอบด้วยเพชรพลอยที่มีคุณค่าน้อยกว่า เพชรพลอยบางเม็ดมีค่า 1000 รูปีบ้างก็มีค่า 100บาบาพูดว่าชีวิตนี้ของลูกมีคุณค่าเช่นเพชร ดังนั้นลูกควรที่จะถือกำเนิดในสุริยวงศ์ จะมีความแตกต่างมากมายอย่างยิ่งระหว่างจักรพรรดิและจักรพรรดินีของยุคทองและราชราชินีตอนสิ้นสุดของยุคเงิน ลูกเองต้องอธิบายเรื่องราวนี้ของละครแก่ผู้อื่นด้วย เข้ามาข้างในและเราจะอธิบายแก่ท่านว่า 5000ปีที่แล้วเคยมีอาณาจักรที่สวยงามของเหล่าเทพอย่างไร พวกเขาได้มาซึ่งสถานภาพของพวกเขาอย่างไร? เราจะบอกท่านถึงเรื่องราวของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของ 84 ชาติเกิดของลักษมีและนารายณ์และพวกเขาได้ปกครองอาณาจักรของยุคทองอย่างไร ลูกควรที่จะเสนอการล่อใจเช่นนั้นแก่ผู้คนและนำพวกเขามาภายใน เป็นเรื่องราวของ 1วินาทีแต่เป็นสิ่งที่มีความหลายล้าน ลูกสามารถไปที่ใดก็ตาม ไปที่วิทยาลัย มหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลและบอกพวกเขา “ท่านได้ล้มป่วยมากมายอย่างยิ่ง เราจะให้ยาเช่นนั้นแก่ท่านที่ท่านจะไม่ล้มป่วยถึง 21ชาติเกิดท่านต้องเคยได้ยินที่พระเจ้าได้พูดไว้ว่ามานามะภาพ! หากท่านจดจำพอบาบของท่านจะได้รับการปลดปล่อยและท่านจะไม่ทำบาปได้อีกแต่ไปและแล้วท่านจะมีพลาณามัยดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ เข้ามาข้างในแล้วเราจะบอกท่านถึงประวัติชีวิตของท่าน” พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด การพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันไม่ใช่ประวัติชีวิตของท่าน ” ลูกควรจะอธิบายในวิธีนี้ อัจชะ วันนี้เป็นวันโบก(เพลง: ท้องฟ้าเรียกหาผืนดิน) สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นโลกเก่าที่หลุดลงเรียกได้ว่าเป็นก้นบึ้งที่สุดของนรก เพลงนั้นก็ดีด้วยเช่นกันที่เพลงนั้นบอกไว้ว่า: ท่านต้องมาที่นี่เข้ามาสู่โลกของความรักนี้ มีความรักในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน ผู้คนก็เข้ามาในความสุขอย่างยิ่ง ในยุคทองมีความสุข ที่นี้ไม่มีสิ่งใดเลย ดังนั้นลูกควรจะมีการวางเฉยในโลกเก่านี้ ชานยาสซีมีความเอือมระอาที่มีขีดจำกัดในขณะที่ของลูกมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดลูกต้องลืมทั้งโลก บาบาก็ได้เขียนจดหมายไปในบอมเบย์ บาบาก็ได้บอกเพียงลูกๆ ของบอมเบย์ แต่บาบานั้นแนะนำลูกๆ ในทุกศูนย์ ลูกต้องให้คำบรรยายในตอนเช้าและตอนเย็นในทุกเมือง พวกเขานั้นมีห้องประชุมใหญ่และลูกๆ มากมายก็มีเพื่อนฝูงญาติมิตรและดังนั้นลูกต้องโฆษณาว่าลูกต้องการให้คำแนะนำของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเพื่อที่ผู้คนนั้นจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสิทธิ์โดยกำเนิดของพวกเขาจากพระเจ้า เราต้องการห้องประชุมเป็นเวลา 1ชั่วโมงครึ่งเท่านั้นในตอนเช้า

และ 1 ชั่วโมงครึ่งในตอนเย็น เราจะไม่สร้างความรบกวนใดๆ จะไม่มีวงดนตรีหรือทึบเสียงใดๆ ฯลฯ หากใครบางคนให้สิ่งนี้เราก็สามารถที่จะเข้าใจ ลูกต้องมองดูบริเวณด้วยเช่นกัน ลูกต้องดูด้วยเช่นกันว่าอาคารนั้นดี ผู้ที่ดีนั้นก็จะเป็นนักแสวงหาที่ดีมากกับเขา ลูกควรที่จะจัดการบรรยายในสถานที่เช่นนั้น 4 หรือ 5 แห่ง ในเมืองใหญ่ หากลูกไม่สามารถที่จะได้รับชั้นล่างก็ใช้ชั้นที่ 2 ไม่เช่นนั้นนั้นในสถานการณ์ที่ไม่มีทางเลือกลูกสามารถใช้ชั้น 3 ด้วยเช่นกัน ทำสิ่งเดียวกันในหมู่บ้าน ตามหมู่บ้าน อาจแม้กระทั่งมีอาคารเล็กๆ ลูกไม่ได้ต้องการทั้งอาคาร ลูกเพียงแต่ต้องการ 3 ตารางฟุต ลูกทั้งหมดเพียงแต่เฝ้าแต่พูดกับญาติมิตรของลูกและใครคนใดคนหนึ่งก็จะให้สิ่งนี้แก่ลูก ดังนั้นเฝ้าแต่เปิดศูนย์ขึ้นในวิธีนี้ บ้างก็จะไม่แม้กระทั่งจะเอาค่าเช่าจากลูก ขณะที่รับค่าเช่าจากลูกหากพวกเขานั้นถูกยิงด้วยลูกธนูพวกเขาก็จะหยุดเอาสิ่งใดจากลูก ผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลจะสามารถเข้าใจและเข้าถึงได้อย่างดีมาก ผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลเรียกได้ว่าเป็นมหาชาติ พวกเขาจะเฝ้าแต่เปิดศูนย์ ศูนย์แล้วศูนย์เล่า ลูกๆ รู้ว่าลูกนั้นกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกในวิธีการที่แฝงตัวด้วยการทำตามศรัทธา ไม่สามารถมีใครอื่นรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งสิ่งนั้นอย่างไร ลูกเพียงแต่ต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์บาบาได้พูดไว้ว่ามามาได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ลูกดังนั้นจึงปล่อยวางจากเธอ ให้กลายเป็นผู้ที่เอาชนะมาและเหตุอันเองจึงกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ไม่ใช่เรื่องของความเอาชนะจิตใจของลูก จิตใจอยู่อย่างเต็มไปด้วยความสงบในดินแดนของความสงบ ที่นี้ลูกมีร่างกายและดังนั้นร่างกายจึงไม่สามารถอยู่อย่างนิ่งเงียบได้ ดังนั้นอาณาเขตสูงสุดคือดินแดนแห่งความสงบ ที่นี้(ในมฐัน)ลูกได้รับคำอธิบายและดังนั้นลูกได้คิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ที่นั้นใครบางคนก็จะไปที่ศูนย์รับฟังบทเรียนและแล้วก็จะอยู่อย่างซื่อและในงานของเขาและทุกสิ่งก็จะจบสิ้น ที่นี้ทุกสิ่งอยู่อย่างสดชื่น และเหตุนี้เองลูกๆ มาที่นี้เพื่อได้รับการทำให้สดชื่นขึ้นใหม่ ไม่ได้คงอยู่ในสติปัญญาของผู้คนในโลกว่าบาร์ดคือสถานที่เกิดของพระเจ้า เมื่อลูกรับฟังสิ่งนี้ที่นี้ ลูกก็อยู่อย่างซาบซึ้งว่าลูกจะละร่างของลูกและไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ในยุคทองลูกจะไม่พูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้ตายไปแล้ว ไม่เลย เมื่อใครบางคนได้ทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าเขาก็ใช้เครื่องแต่งกายใหม่และอยู่อย่างมีความสุข จะมีการบรรเลวงดนตรี อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บั๊พดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการวางแผนในโลกที่ไม่มีขีดจำกัดนี้และนำสิ่งนั้นออกไปจากสติปัญญาของลูก ดูดซับเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายและกลับมาบังคับเพื่ออนาคต

2. จดจำสิ่งต่างๆ ที่พ่อบอกลูกเกี่ยวกับโลกใหม่เท่านั้น จงลืมทุกสิ่งอื่นที่ลูกเคยศึกษาเล่าเรียนมา ดายขณะมีชีวิตในวิธีนี้

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นทาปาสวี่ที่แท้จริงผู้ที่ทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกนั่งอยู่บนที่นั่งของสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอ

ดวงวิญญาณทาปาสวี่นั่งอยู่บนที่นั่งพิเศษ พวกเขาทำทาปาเซียบนที่นั่งใดที่นั่งหนึ่ง ที่นั่งสำหรับลูกๆ ทาปาสวี่คือสภาพที่มั่นคงสม่ำเสมอของลูก, สภาพทวดนางฟ้าของลูก ทำทาปาเซียขณะที่อยู่อย่างมั่นคงบนที่นั่งของสภาพที่สูงส่งเหล่านี้ เช่นที่ร่างกายนั่งบนที่นั่งที่เป็นวัตถุ เช่นเดียวกัน จงทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกนั่งบนที่นั่งของสภาพที่สูงส่ง และอยู่อย่างนั่งอยู่บนที่นั่งนั้นเป็นเวลานานเท่าที่ลูกต้องการเมื่อใดก็ตามที่ต้องการ ผู้ที่นั่งบนที่นั่งของสภาพที่สูงส่งในเวลานี้ได้รับบัลลังก์ของอาณาจักรในอนาคต

คติพจน์: การทำให้ความคิดเห็นของลูกสอดคล้องกลมกลืนกับความคิดเห็นของผู้อื่น และให้ความเคารพต่อทุกคนคือวิธีที่จะได้รับความเคารพ

*** โอม ชานติ ***